

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

6. Cùm à nobis &c. Bulla Levellino Principi Valliæ, de quadam
compositione, per Prælatos inter dictum Levellinum & Davidem Fratrem
suum: anno 1274.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](#)

ANNO
1273.

si aliquam ex Ecclesiis Cathedralibus Provinciae Auxitanensis vacare contingat; Nobilis Vir.... Senecallus tuus in Vasconia administrationem bonorum temporalium ipsius Ecclesiae vacantis quādū cam vacare contingit, contra iustitiam occupare, ac detinere occupatam pro sua voluntate præsumit, quāquam nulla ex eisdem Ecclesiis à te Regalia teneat, idque tibi, vel dicto Senecallo non competat de confuetudine vel de Jure.

Cum igitur laicis dispondendi de rebus Ecclesiasticis nulla sit attributa potestas, serenitatem Regiam rogamus & hortamur attente, quatenus talia, qua redundant in tui derogationem honoris per eundem Senecallum fieri nullatenus patiaris; Sed Ecclesiis ipsas pro divina & nostra reverentia, habens propensius commendatas, eas & bona ipsarum in suis iuribus & libertatibus favore Regio prosequaris; ita quod præter divina retributionis præmium condigna tibi à nobis proveniat actio gratiarum. Datum Lugduni decimo Calendas Septembbris Pontificatus nostri Anno tertio.

V I.
Ex Archiv.
Ang. Rumer.
Tom. 2. pag.
36.

Bulla Levellino Principi Valliae, de quadam compositione, per Prælatos inter dictum Levellino & Davidem Fratrem suum: anno 1274.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, dilecto filio nobili viro, Levelino Principi Valliae salutem & Apostolicam Benedictionem.

Cum à nobis petitur quod justum est, & honestum, tām vigor aquitatis, quām ordo exigit rationis ut id per sollicititudinem Officii nostri ad debitum perdueatur effectum. Sanè petitio tua, nobis exhibita continebat, quod dudum inter te, & nobilem vitum David Fratrem tuum, super quibusdam Terris, Possessionibus & Rebus aliis, materia questionis exorta; tandem mediātibus venerabilibus fratribus nostris . . . . . Bangoren, & . . . . . Asaphen Episcopis, Amicabilis super his inter partes compōsitione intervenit, de observanda compositione hujusmodi hinc inde corporali præstiti juramento: Et nihilominus jurisdictioni eorumdem Episcoporum super hoc eo modo vos submittere curavistis, videlicet ut dicti Episcopi in partem, contra compōsitionem prædictam veniente, possent censuram Ecclesiasticā exercere, ac obscuritatem ipsius compōsitionis, si fortassis emergent interpretari, & etiam declarare, prout secundum Deum viderent qualitati negotii, & quieti earumdem partium expedire.

Postmodum verò, super quibusdam articulis, in compōsitione ipsa contentis, qui in aliqua parte sui debitum & obscuritatem habebant inter prædictas partes quēstionē suborta idem Episcopi prout ex forma hujusmodi submissio nis poterant, in præfatis articulis circa dubium & obscuritatem prædictam quandam interpretationem & declarationem fecerunt providam & salubrem; prout in litteris inde confessis eorumdem Episcoporum Sigillis munitis plenius dicunt continere.

Nos itaque, tuis supplicationibus inclinati, interpretationem & declarationem prædictas, sicut provide factae sunt, ratas & gratas habentes, illas auctoritate Apostolica confirmamus, & præsenti scripti patrocinio communimus. Nulli ergo hominum omnino licet hanc paginam

nostræ confirmationis infringere, vel ei ansu temerario contraire.

Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se novet in cursum.

Datum Lugduni 15. Calendas Septembbris Pontificatus nostri Anno tertio.

ANNO
1274.

MARTINUS II. DICTUS IV.

V Ide Compendium Vitæ in Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Editionis Luxemb. 1727. fol. 157.

Processus habitus contra PETRUM Regem Aragonum, anno 1282. Indictione undecima.

MARTINUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, ad certitudinem præsentium, & memoriam futurorum.

L Onga ferīo series, ipsiusque diffusa narratio, cui vix tempora multa sufficerent, tædio grandi nimis audientes afficeret, si quondam Friderici olim Romanorum Imperatoris, posterorumque suorum culpas horrendas, & excessus infandos, ab ipsis contrā Deum, & contrā Romanam Ecclesiam commissos, ac processus perinde per Romanos Pontifices prædecessores nostros rite habitos contrā ipsos, pena que justè illis indicata repetitio feriofa narraret. Ideoque summa rerum fastigia, prout imminentium casum necessitas exigit, absque seductionis injuriā materia patitur, decrevimus profunda. Et quidem communem non credimus latere nositiam, qualiter felicis recordationis Innocentius Papa quartus prædecessor noster, memoratum Fridericum, qui se per eosdem suos excessus & culpas innumeratas indignum Imperio & Regni, omnique honore ac dignitate reddiderat, in Concilio Lugdunensi, eodem approbante Concilio, propter suas iniurias à Deo ne regnaret vel imperaret, abjectum ostendit, & denuntiavit omni honore ac dignitate privatum à Domino, & nihilominus sententiando privavit, ut in ejusdem prædecessoris sententiā contrā ipsum Fridericum latè plenius continetur.

Qualiter etiam post ejusdem Friderici obitum liceat Regnum Siciliæ ad dispositionem Ecclesiae Romanæ, cuius Juris & proprietatis existit, esset liberè devolutum, idemque prædecessor de illo se provisum in eodem Concilio publicè prædictisset, quondam Conradus dicti Frederici natus, quamquam in eodem Regno ex ipsius sui primogenitoris successione nullum penitus jus haberet, tamen sicut ex premisso appetat, nec ille mortis sue tempore habuisset, nec alias eidem Conrado jus competere in eodem, ipsum Regnum temerariā præsumptione occupavit, nec illius recentioris facti memoriam oblitteravit oblivio, videlicet quod ipso Conrado subtrafacto de medio, quidam Manfredus tunc Princeps Tarentinus, quem velut de copula damnata suscepit, à dicti Regni successione non solum præmissa ejusdem Friderici privatio, sed etiam macula illegitima nativitatis arcebat, contrā juramentum fidelitatis, quod dicto prædecessori præstiterat, temerè veniens sub quondam Conradini nati dicti Conradi, sive nepotis, simulata protectione tutoriā ad

I.
Ex spicil.
Dacheri
Tom. 3. n.º
ed. pag. 684.In Concilio
Lugdun. Fridericus
Imperio spolia-
tus.Manfredi
Gesta.

quas-